

Ve stínu války

 litterate.cz/ve-stinu-valky

Vidlák

31 ledna, 2023

Ano, i o tom byly prezidentské volby. Válka a mír se celkem podrobně propíraly. Koneckonců jsou to už dva měsíce, co nám náčelík štábu Řehka řekl, že je třeba se připravovat na válku velkého rozsahu, protože v případě konfliktu NATO a Ruska v něm budeme od první minuty. Je to týden, co dodal, že pokud by nějaké to bojováničko skutečně začalo, tak to bez (výběrové) mobilizace nepůjde. Naše kriegsministryně zase zavedla dobrovolné předurčení a raději ani nechci vědět, kolik se toho udělalo v zákulisí, o čem vůbec nic nevíme. Proto si dneska po delší době zase prokydáme situaci na Ukrajině.

Je to asi čtrnáct dní, co se u mě zastavili moji přátelé, co provozují neziskovku se sociálními službami. Začali asistencí rodičům postižených dětí, postupně se dopracovali ke škole pro mentálně postižené děti, pak přidali záchranářské služby, v období covidu dělali domácí jednotky intenzivní péče a teď, když je válka, tak dělají humanitární mise. Není to tak dávno, co se vrátili z Bachmutu... jeli tam pro těžce zraněné lidi, které se snažili dostat do nemocnic u nás nebo jinde v Evropě.

Povídali velmi zajímavé věci, ke kterým se určitě ještě vrátíme. Ale pro dnešní článek je ilustrativní jedna historka:

Samozřejmě, oni nejsou vojáci, oni prostě zachraňují životy, bez ohledu na to, kdo je kdo, kdo má pravdu a kdo jí nemá. Když má někdo šrapnel v páteři, tak mu můžou být všechny hodnoty ukradené, prostě přemýšlí o tom, jestli ještě někdy bude chodit, nebo jestli se nají vlastníma rukama. V té chvíli ztratí smysl národnost i heroismus a důležité je, jestli někdo pomůže, nebo nepomůže. Jejich úkolem prostě bylo přebrat si třicet kilometrů od fronty případy, které by válečnou medicínu prostě nepřežili. Vojáky nebo civilisty, prostě co zrovna bude mít smůlu a ocitne se blízko tříštivo-trhavého granátu.

Byli třicet kilometrů od fronty a najednou pic... byli „přímo na frontě.“ Někde daleko před nimi Rusové rozstříleli nějaký obranný post, možná baterii protivzdušné obrany, nebo něco podobného... a najednou byly ruské drony o třicet kilometrů dál a naváděly palbu na bezprostřední okolí.

Nebudu to nijak rozepisovat, dostali se z toho se zdravou kůží, ale myslím, že to hezky ilustruje, jak vypadá moderní válčiště. Žádná pevná fronta. Ta je jen někde. Ve skutečnosti jsou jen zamaskované obranné body, nebo stále se přemísťující technika. Radary, pozorovatelé, báze, různá vojenská udělátka na kolech, která hlídají prostor... a když nějaké to udělátko má smůlu a vyletí do povětří, tak dronům najednou nic nebrání v letu a šrapnely dopadají o třicet kilometrů jinam. Průzkumný dron přiletí dřív, než zpráva o tom, co se stalo. A střílí se na všechno, co se hýbe. Pokud je nějaká silnice v dostřelu, tak se navádí palba na každé auto, které tam jede. Červené kříže jsou dobré jen jako terč.

Tohle je Bachmut a řekl bych, že jinde to bude podobné...

Tahle válka se prostě nepodobá ničemu z toho, co tu bylo dřív. Bojiště je digitálně pokryté, nebezpečný prostor je extrémně široký a cokoliv, co se v něm shlukne, na to bude dříve či později navedena nějaká raketa nebo dělostřelecký granát. Nic není v bezpečí, záleží jen na tom, co uvidí kamery shora.

Před dvěma měsíci se mluvilo o ukrajinských ofenzívách na Krym či Melitopol. Ale v poslední době to připomíná spíš pohádku Dlouhý, Širkoký a Krátkozraký – popis litého boje končí nějak obráceně. Není to obr Koloděj, je to princ Jason. V ukrajinské ofenzívy věří teď už asi jen maršál Petrla a i britské či americké zdroje stále častěji mluví naopak o ruských ofenzívách proti Záporoží nebo zbytku Doněcké oblasti. Ještě před měsícem měl Bachmut strategický význam, teď už se o něm mluví jako o nedůležitém městě, jehož dobytí Rusům nic nepřinese.

Dozvěděli jsme se, že Západ sice poskytne Ukrajině ty hogo fogo tanky, ale Abramsy budou až na konci roku... Leopardy možná budou dřív, ale také to nebude hned. Ukrajinci na ně zatím nejsou vycvičení, což potvrdila celá řada analytiků, ale zdá se, že to nikomu nevadí. Jako kdyby se počítalo s tím, že tyto tanky vlastně nebudou obsluhovat Ukrajinci... a možná ani nepojedou na východní frontu, ne? Jako by se předpokládalo úplně jiné nasazení za úplně jiným účelem. Jako by takový tank neměl vůbec najet do toho digitalizovaného bojiště plného ručních protitankových střel, ale měl stát někde na náměstí a držet v šachu dav. Na to moc výcviku zapotřebí není.

V poslední době mám pocit, že se jednak vede boj o linii příměří a jednak se všichni starají, aby Rusové získali co nejzničenější území. Aby tam sto let tráva nerostla.

Také úplně přestaly zprávy o zničených mostech v ruském zázemí. Muničáky sice občas stále vybuchují, ale nějak to přestalo hrát roli. Dokonce i do našich pravdomluvných médií občas proniknou střípky, jako že Ukrajina přesouvá vojáky od čerta k ďáblu a nejsou schopni Rusy všude uhlídat.

Co vidíme? Praská fronta? Nebo to zase jen posuzujeme blbě, protože Ukrajina někde shromažďuje zálohy a Rusové se opotřebovávají? Nebo se ještě chvíli bude hrát tahle hra, pak Rusové postoupí a na

druhé straně se Polsko a další státy otevřeně přidají na stranu Ukrajiny? A všechny ty západní tanky zůstanou na západní straně Dněpru? Nebo to bude naopak?

Co vidíme? Namátkou otevřu Seznam a mohu si vybrat... od článků, jak Ukrajinci brzy zaženou mongolské hordy na Sibiř a Rusko se rozpadne na dvacet států, až po texty, že se Rusové brzy pokusí znovu obsadit Kyjev či Charkov. Jako kdyby mě Lukačevič angažoval jako šéfredaktora. Takhle nějak bych asi dělal hentu pluralitu názorů... Jen mě štve, že se ani jeden tamní článek neopírá o nic víc, než zbožná přání.

Jsme svědky přede hry k další eskalaci? Sledujeme teď finále něčeho, co se ujednalo a vycvičilo už loni? Na začátku Rusové útočili, pak byli zastaveni, pak to dlouho bylo nerozhodně, pak byli zatlačeni, teď zase útočí... Milá Ukrajině, na tvém území budeme vždycky o chlup silnější, než NATO...

A stále nevíme to nejdůležitější – reálné ztráty obou stran.

Když vidím videa, jak se na Ukrajině rozdávají povoláváky a jak se u nás chystáme na hentu válku velkého rozsahu, tak bych řekl, že na rozuzlení příliš dlouho čekat nebudeme.

PS.

Přátelé, vyšlo to skoro přesně, ale právě včera jste si prakticky kompletně předplatili celý náklad mé knihy. Jak jsem slíbil, během čtrnácti dnů spustím aplikaci, kde se o předplacenou knihu budete moci přihlásit a já vám ji pošlu domů. Počítám, že mi potrvá měsíc, než vás všechny odbavím. Možná ještě trochu déle.

Pokud mě chcete podpořit i dál, nic se nemění, stále mi můžete poslat nejméně 350,- Kč na účet č.: 164 883 276 / 0300. Ale prosím počítejte se tím, že začínáme vlastně znovu – za měsíc připravím

dotisk, další měsíc bude trvat, než bude hotový a pak bych začal druhé kolo rozesílání. Vy, co si mou knihu předobjednáte teď od prvního února, k vám se kniha dostane nejspíš v květnu.

Děkuji všem, kdo mě podpořili, rozcvičuji si ruce, abych vám všem mohl napsat věnování.